

228 WEKEN, 228 LEVENS

De lange podcast over de Eerste Wereldoorlog

De Eerste Wereldoorlog duurde 228 weken. Stelt u zich nu het volgende voor: 228 weken lang gaat u wekelijks een gedegen artikel van 4 à 5 kantjes schrijven over een persoon die een rol heeft gespeeld in 14-18, vervolgens spreekt u het artikel in en stelt het beschikbaar als podcast via het Internet.

uiteindelijk 30 afleveringen met de meest uiteenlopende geschiedkundige onderwerpen.

Ja, daar had ik uiteindelijk het gevoel bij dat het een beetje teveel te mooi en te gras was. En ik had eigenlijk wel zin in een groot verhaal. De passie voor de Eerste wereldoorlog heb ik ook al lang. Ik ging vaak naar het folkfestival in Dranouter (bij Ieper). Als je daar dan door de Westhoek rijdt en je ziet overal die kerkhoven, dan loop je daar toch een keer over heen. En dan ben je zo gegrepen door het monsterlijke verhaal. Vanaf toen ben ik er over gaan lezen.

Er zaten wel een paar aardige afleveringen bij de Sterke Geschiedenis podcast, maar ik had de behoefte aan wel wat meer diepgang. Het eerste idee was eigenlijk om met die Eerste Wereldoorlog mee te lopen en dan iedere week een journaal te brengen. Maar dat wordt saai op den duur. Bij ons in de journalistiek is echter het credo: geen nota's, maar mensen. Kies mensen als uitgangspunt van je verhaal, niet de nota. En zo geef ik dus elke week die oorlog een ander gezicht. Ik verwacht uiteindelijk een caleidoscoop van alle facetten van die oorlog. Over de formule ben ik nog altijd tevreden, het werkt. Ik heb het idee dat ik nu elke week het verhaal anders kan vertellen. Waar ik nu mee bezig ben is absoluut geen wetenschappelijk project. Het is het vertellen van het verhaal. Ik ben na mijn studie de journalistieke kant uitgegaan, dat ligt mij ook meer. Ik ben goed in staat om een verhaal smeug te brengen, dat ambacht beheers ik. Zo kan ik ook snel informatie vergaren. En dat is eigenlijk het kunstje; iedere week inlezen, heel snel. Zo bouw ik het op gedurende de week; in zo'n ritme van zondag tot zondag. Ik heb mijzelf de discipline opgelegd om op zondagavond het verhaal af te hebben zodat ik mijn hoofd leeg heb voor het volgende slachtoffer.

Werk je daarin vooruit?

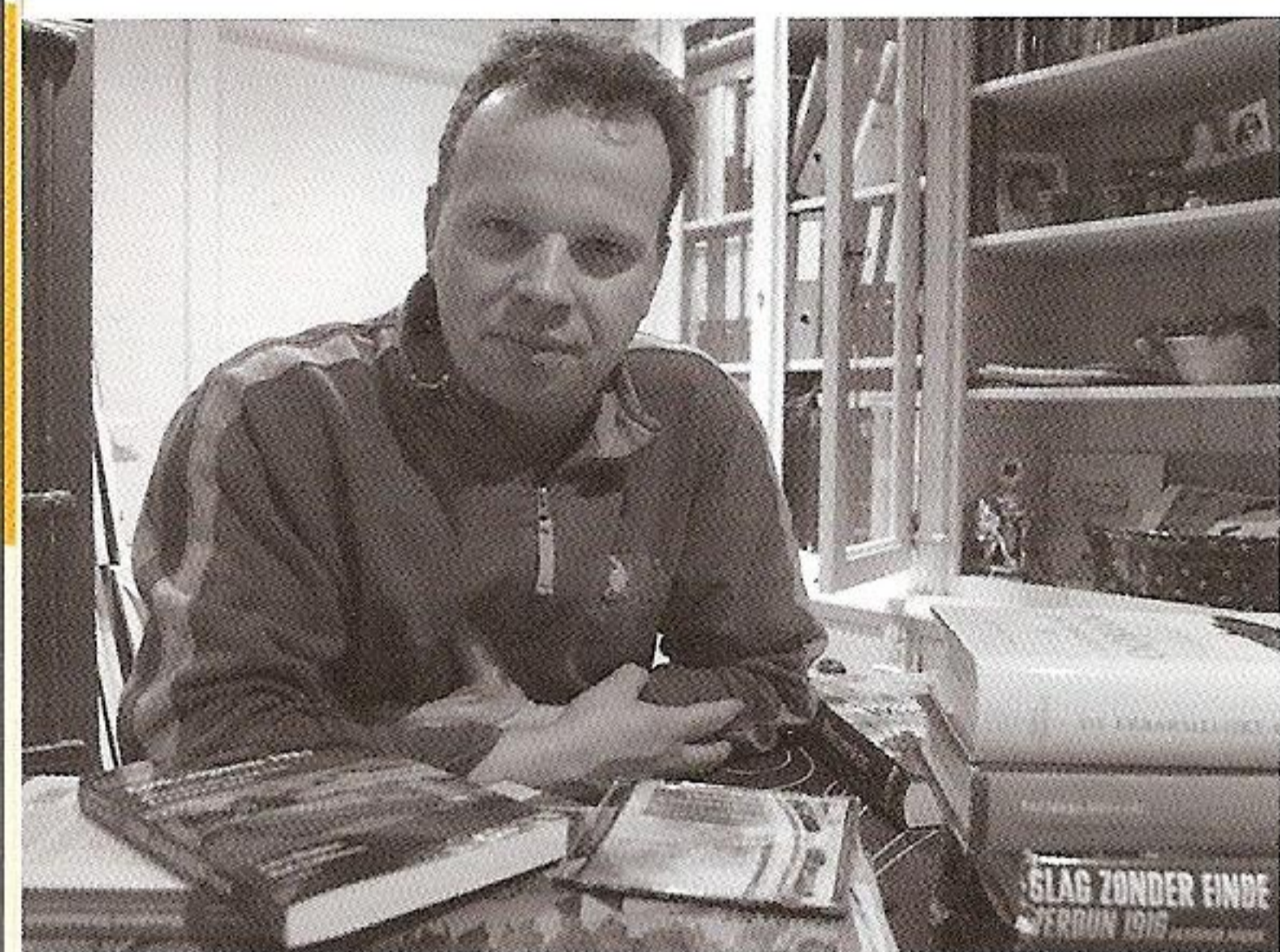
Ja, ik lig een week of 4, 5 voor. De verhalen die al af zijn leg ik onder meer voor aan Hans Andriessen van het Studiecentrum Eerste Wereldoorlog, die vooral de zaak inhoudelijk bekijkt. Verder heb ik een gedeelde map via internet waar mijn vaste luisteraars toegang toe hebben en ook zij kunnen de komende afleveringen van kritiek voorzien. Uiteindelijk, nadat het verhaal eventueel is bijgeschaafd, spreek ik het een week voor de publicatie in. En dat ritme wil ik er wel inhouden want stel dat ik de griep krijg of iets anders vervelends, dan zijn de troepen me zomaar voorbij gesnel. Ik moet ze wel voor zien te blijven.

Want je wilt synchroon blijven lopen met kalender van WO I, en dat 228 weken lang?

Ja, ik had zin in een uitdaging (lacht). Ja, ik hoop dat ik het tot een goed einde breng. Ik ben nu ongeveer op

een derde en ik heb er nog steeds veel plezier in. Het zou best kunnen dat op een gegeven moment de sleur in komt, maar dat is tot op heden niet het geval. Ik ben deze week bezig met veldmaarschalk Pétain en al lezend en googelend kwam ik op een prachtig verhaal dat speelt in 1973. Eerste wereldoorlogheld Pétain was ter dood veroordeeld voor zijn collaboratie tijdens de Tweede Wereldoorlog. De Gaulle zette de

Tom Tacken, thuis in Hilvarenbeek, tussen de boeken

Menigeen zou vriendelijk, doch beslist, bedanken voor deze klus. Maar er zijn uitzonderingen en Tom Tacken is er zo een. In het dagelijks leven is hij journalist bij het Brabants Dagblad, veel van zijn vrije uren offert hij op aan zijn "lange podcast over de Eerste Wereldoorlog". SEOS zocht hem op voor een interview over het hoe en waarom van dit megaproject.

Waarom een podcast?

Ik ben bij het fenomeen podcast terecht gekomen door een Amerikaan, Bob Packett, van "History according to Bob". Ik fiets namelijk altijd naar mijn werk en dan luister ik onderweg naar podcasts; Bob Packett heb ik echt verslonden. En gaande weg rijpt er dan toch een idee..

Toen ben je begonnen met je eigen podcast "Sterke Geschiedenis" Dat waren